

# Daria Zawiałow, Principolo

usuwam się  
powoli z ciała  
zbieram wszystko z siebie  
zdejmuję twarz  
rozbieram oczy  
demontuję ręce

ostrożnie tak  
wyciągam wszystkie formy myśli  
nie uszkodzę ich

choć nie da się wymazać tego co było  
czyszczyć twarde dyski

każdym moim gestem  
wypuszczam się w powietrze  
obracam swoje serce  
tak by zmienić je na lepsze  
każdym moim gestem  
unoszę swoje ręce  
szukam w sobie prawdy  
ciągle szukam więcej

zaglądam tam  
gdzie jest najciemniej  
tam gdzie czułe miejsca  
ukrywa wstyd  
i wszystkie moje dzikie lęki  
te co mam przez ciebie

ostrożnie tak  
przybieram całą inną postać  
kalkuluję się

choć nie da się wymazać tego co było  
zachowuje siebie

kiedy jesteś tylko siebie  
kiedy cała kruszę się i błędne  
kiedy jeszcze czas  
ukrywam resztki tchu  
tak tu pusto będziesz miłą bezemnie

każdym moim gestem  
wypuszczam się w powietrze  
obracam swoje serce  
tak by zmienić je na lepsze  
każdym moim gestem  
unoszę swoje ręce  
szukam w sobie prawdy  
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem  
wyrzucam z siebie resztę  
wszystkich tych języków  
które były nie najlepsze

każdym moim gestem  
wypuszczam się w powietrze  
ciągle szukam prawdy  
ciągle szukam więcej

każdym moim gestem  
każdym moim gestem

każdym moim gestem  
każdym moim gestem